

2S kapitola 21.

[1] Za dnů Davidových byl hlad po tři roky za sebou. David tedy vyhledal Hospodinovu tvář. Hospodin řekl: "Na Saulovi a jeho domu lpí krev, protože dal povraždít Gibeónany." [2] Král předvolal Gibeónany a promluvil k nim. Gibeónané nejsou z Izraelců, nýbrž ze zbytku Emorejců, jimž se Izraelci zavázali přísahou, ale Saul je usiloval vybit ve svém zanícení pro Izraelce a Judu. [3] David se Gibeónanů tázal: "Co mám pro vás udělat? Jak dosáhnu smíření, abyste dobrořečili Hospodinovu dědictví?" [4] Gibeónané mu odvětili: "Co se týče Saula a jeho domu, nejde nám o stříbro a zlato, ani nám nejde o to, aby byl usmrčen kdokoli z Izraele." Právil: "Co feknete, to pro vás udělám." [5] Odpověděli králi: "Za toho muže, který nás zamýšlel zničit a vyhladit, aby po nás v celém izraelském území nic nezůstalo, [6] nechť je nám vydáno sedm mužů z jeho synů a my jim zpřerážíme údy v Gibeji Saula, někdejšího Hospodinova vyvoleného, kvůli Hospodinu." Král prohlásil: "Vydám je." [7] Král však ušetřil Mefibóšeta, syna Jónatana, syna Saulova, pro přísahu ve jménu Hospodinově, která byla mezi nimi, totiž mezi Davidem a Jónatanem, synem Saulovým. [8] Král vzal dva syny Rispy, dcery Ajovy, jež porodila Saulovi, Armóna a Mefibóšeta, a pět synů Saulovy dcery, Míkaliny sestry, které porodila Adrielovi, synu Barzilaje Mechólatského, [9] a vydal je Gibeónanům do rukou. Ti jim zpřeráželi údy na hoře před Hospodinem. Tak jich najednou padlo sedm. Byli usmrčeni v prvních dnech žně, když se začal žít ječmen. [10] Rispa, dcera Ajova, vzala žíněné roucho a rozprostřela si je na skále; zůstala při nich od začátku žně, dokud je neskropila voda z nebes; nenechala na ně sedat nebeské ptactvo ve dne ani polní zvíř v noci. [11] Davidovi bylo oznámeno, co učinila Rispa, dcera Ajova, žena Saulova. [12] David šel a vzal kosti Saulovy i kosti jeho syna Jónatana od občanů Jábeše v Gileádu, kteří je potají odnesli z bétšanského prostranství, kde je pověsili Pelištejci v den, kdy porazili Saula v pohoří Gilbóa. [13] Přinesl odtamtud kosti Saulovy a kosti jeho syna Jónatana. Pak posbírali kosti těch, jimž byly zpřeráženy údy, [14] a pochovali je s kostmi Saula a jeho syna Jónatana v zemi Benjamínově v Sele, v hrobě jeho otce Kíše. Vykonalí všechno, co král přikázal. Bůh potom přijal prosby za zemi. [15] A došlo znovu k boji Pelištejců s Izraelem. David sestoupil se svými služebníky a bojovali s Pelištejci. Ale David byl už unaven. [16] Tu Jišbí Benób, který byl z rodu obrů, jehož dřevce vážilo tři sta šekelů bronzu a jenž byl opásán novým mečem, prohlásil, že Davida zabije. [17] Avšak Abíšaj, syn Serújin, mu přišel na pomoc a toho Pelištejce ubil k smrti. Davidovi mužové tehdy Davida zapřísáhli: "Víckrát se s námi do boje nevydávej, ať nezhasíš světlo Izraele!" [18] O něco později se opět strhl boj s Pelištejci v Góbu. Tehdy ubil Sibekaj Chúšatský Sáfa, který byl z rodu obrů. [19] Když se znovu strhl boj s Pelištejci v Góbu, Elchánan, syn Jaare Oregíma Betlémského, ubil Goliáše Gatského. Násada jeho kopí byla jako tkalcovské vratidlo. [20] A opět se strhl boj v Gat. Tam byl obrovitý muž, který měl šest prstů na ruce a šest prstů u nohou, celkem čtyřadvacet. Ten také pocházel z obrů. [21] Tupil Izraele, a Jónatan, syn Šimeáje, bratra Davidova, ho ubil. [22] Tito čtyři pocházeli z obrů v Gat. Padli rukou Davida a rukou jeho služebníků.